

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fôlszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Cabinet-Justiz.

Pécs, 1897. október 8.

Magyar neve nincsen, mert az igazságszolgáltatás magasztos eszméjének az az arculverése, amely a „Cabinet-Justiz“ fogalmában benne foglaltatik, a modern jogászok által annyira lenézett régi vármegyei törvénykezésben nem tudta magát megfészkeltetni. Mióta azonban a dicső szabadelvű párt tartja kezében a hatalmat, nagyon aktuálissá lett ennek a kifejezésnek a megmagyarosítása s hogy ennek az eszközlésére eddig a tudományos akadémiát föl nem kérték, az csak onnét van, mert vele jár a párhatalmi rendszerrel, hogy semmit a maga nevében ne nevezzenek s minden hitvány portékát hamis lobogó alatt csempészzenek be közéletünkbe.

Ezért nincsen szükség a „Cabinet-Justiz“ fogalmának megfelelő magyar kifejezésre, hiszen a magyar szabadelvű szótárban annak a „jogállam“ kifejezés felel meg. A párhatalmi szempont uralkodik nálunk nemcsak a jog és törvény lábbal tiprásában a választásoknál, de az emberek jutalmazásában és üldözésében is a mikor jogot és igazságot keresnek. Ez a szempont volt az irányadó akkor, amikor a regálékártalanításnál az egyik érdekelt felet, a pénzügyminisztert tették legfőbb bírónak, ez a szempont nem engedte érvényesülni a kuriai bíraskodást választási ügyekben, ez nyer kifejezést az új esküdt-

széki törvényben, amely az esküdtek kiválasztását a kormány közegeire bizza, ez csucosodik ki a tisztviselők fölötti fegyelmi eljárásban, amely legfőbb birói fórumul szintén a pártkormányt jelöli ki.

Más államokban még a kinevezett kormányhivatalnokok is szolgálati pragmatikával vannak biztosítva a kormány önkénykedése ellen, fegyelmi ügyekben pedig, melyekben a kormánynak csak mint vádhatóságnak jut szerep, független bíróságok ítélkeznek; nálunk pedig még az autonóm törvényhatóságok választott tisztviselői fölött is ott lebeg a kormány kezében összpontosított „Cabinet-Justiz“ Damokles-kardja, mert a miniszter mint legfőbb fegyelmi bírósági elnök akkor csapja el őket, amikor neki tetszik s nemcsak a kenyeret veszi ki a szájukból, hanem még erkölcsileg is megbélyegzi őket, ha hivatalos hatalmukat a párhatalmi politika vak eszközei gyanánt az uralkodópárt rendelkezésére nem bocsátják.

Undok példája ennek a „Cabinet-Justiz“-nak Ugron János udvarhelymegyei alispán esete. Persze már a neve is ennek az alispánnak vörös posztó a Bánffy-kabinet tagjai előtt, de tetézi ezt még az a szörnyű bűne is, hogy nem kormánypárti. Ilyen embert a szabadelvű kormány meg nem tűrhet hivatalban, ha mindjárt nem is ő adta neki azt. Ki lett tehát mondva rá a halálos ítélet, még mielőtt az eljárás megindítva lett volna. A miniszter parancsára,

tehát az ő felperessége alatt meg lett indítva az alispán ellen a fegyelmi eljárás, még pedig nem az ő illetékes fegyelmi bírósága előtt, de a delegált magyarfaló bakszász fegyelmi bíróság sem tudta a lelkére venni, hogy a legnagyobb fegyelmi büntetés alkalmazásával blamája magát. A belügyminisztert azonban, ki felebbezés folytán vádlóból egyszerre legfőbb bírónak lett az ügyben, nem zsenirozzák a tisztesség kicsinyes tekintetei, ő kimondta nagy merészen a hivatalvesztést, nem jogi indokok, hanem ürügyek alapján, sőt teljes valótlanosságok felsorolásával, panaszosként említvén azt is, aki panaszt soha sem tett, baráti kedélyeskedéssel magán körben mondott tréfát „állásának méltóságával meg nem egyeztethető magaviselet“ gyanánt tudván be neki.

Egy másik jellemző példája a miniszteri igazságszolgáltatásnak a Kassics Péter fegyelmi ügye, melyben tegnap tárgyalt a miniszterileg delegált fegyelmi bíróság. Ezt a volt miniszteri tanácsost először a saját minisztere bolondnak deklarálja, a kivel beszámíthatlansága miatt nem lehet megverekedni; penzióba küldik, de nagy bűne van neki, ezután is támadja a minisztert és bizalmasait, még pedig súlyos konkrét vádakkal. Más államban az ilyen embert vagy a bolondok házába küldik, ha csakugyan bolond, vagy büntető bíróság elé állítják, mint rágalmozót, ha beszámítható állapotban van. Nálunk ez nem történik,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Aki a köistennel beszél.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A poros országot sarkán, mely sarkot egy községi kocsiut képezi, áll az a régi kőfeszület, melyet Hajagos József rendeki bírósági emeltetett a megváltó tiszteletére; áll még most is — úgy mint akkor tíz év előtt. Az egész változás, mi vele a kőfeszülettel megtörtént az, hogy az idő foga, a sok vihar, eső, por barnábbra szítta.

Tíz évvel ezelőtt egy csendes augusztusi estén, mikor Porhanyós Ádám kisbíró uram a feszületnél járt, hogy az arra felerősített zöldüvegű mécses meggyujtsa — ott találta a bírósági jogász fiát a Gábort, ki a feszületet átkarolva térdenállva zokogott.

Az öreg kisbíró nem szólt a zokogó jurátusra, csendesen kicsiholt és a meggyult kénmadzaggal meggyujtotta a boldogságos szűz lábainál megerősített szenteltolajat; aztán elballagott, ősz fejet nehányszor szeliden bologatva. Mielőtt az alvégnél befordult volna a község egyetlen utcájába, még visszatekintett, hogy csakugyan ég-e a kőfeszület mécsese? S mikor a szerényvilágu zöld fényt meglelte szemeibe — csendesen hazaballagott.

Hajagos Gábor, a keresztnél zokogó jurátus az utszéli feszületnél sirta el fájdalmát. Nagy is volt a szegény fiu bánata. Édes anyját temette el ma, ki egyedüli vigasza, fiuiszeretetének egyetlen tárgya volt.

Édes apja? Igen, élt még, még pedig erejének delén. Csakhogy az botrányos életet folytatott, Kolompár Treszkával a szép cigányasszonnyal; ennek a szenvedélyének köszönhetette szegény Gábor, hogy árvaságra jutott, dacára annak, hogy nemzöje még élt. — Árva lett kétszeresen; anyját vesztette el és szívének legnagyobb kincsét Kolompár Julcsát is.

A szegény, meg aztán a mellőzés keserű fájdalma marta a ma elföldelt anyját a sirba. Halálos ágyánál csak édes jó fia, Gábor virrasztott, a halálsejtő sóhajt csak Gábor fogta fel, a megüvegesedett hű anyaszemeket csupán ő zárta le.

Magára a temetésre ugyan eljött a bíróságza — de Gábor sokat adott volna érte, ha honn marad édes apja.

Még meg sem izelte a szünidők örömét, már ez a nagy bánat borult reája; elbucszott apjától és Pozsonyba indult gyalogszerrel . . . apjának így mondta.

Midőn a jó fiu szemeiből már kiapadtak a könnyek, s néma fájdalmában szorongatta a feszület hideg kövét, a közeli kukoricából, hegedűszó lagy, panaszkodó akkordjai ringatták körül . . . Gábor hallotta ugyan,

de mintha természetesnek találta volna, hogy valahonnét vigaszszal balzsamozzák nagy szívsebét . . . mintegy önkívületben, félálomban hallgatta annak a síró szerszámnak hangjait. A hegedűszó mind közelebb került, míg végre egy ifju, kinek Pháraótól való származottsága barna arcán elég kirívó volt — az utszéli feszület felé tartott. Midőn a halkán zokogóhoz ért Jancsi a cigányfiu, ledült Gábor mellé a gyepre, aztán ismét keresztbe tette vonóját a feketére vénült hegedűn és csalt belőle halkán síró, lágyan zokogó hangokat, melyekre a feszület előtt térdelő ifju feleszmélt.

— Jancsi?! szólt Gábor könyvtől borult szemét kérdőleg Jancsira vetve. Amaz bólintott fejével és játszott tovább. Valami rendezetlen kuszált melódia volt, telve keserű sóhajokkal és szivetmaró hangfutamszerű jajkiáltásokkal, melyek más halandót is könnyekre fakasztottak volna. Azután abban hagyta, amugy kurtán, elvágva a fantáziát.

— Elmégysz ugye Gábor?

— Ne kérdezd! hát van talán más mód szabadulnom ettől a nagy fájdalomtól?

Jancsi kurtán biccentett fejével, mint olyan, ki helyesel, de fél azt élőszóval megmondani.

— Lásd Jancsi! Idejöttem a kökereszt-hez, a köistenhez, elzokogni végtelen nagy szívfájdalmamat. Álomtan éjszakákon sötét szobám padlóján térdeltem, összekulcsolt ke-

hanem fegyelmi eljárás alá fogják, mert ezen az uton tetszés szerint lehet elbánni vele, meg lehet fosztani nyugdíjától, címétől, rangjától, mert hisz itt is az ítélt, aki vádol.

Nem tudjuk mivel vádolják, nem ismerjük a bizonyítékokat, csak az ítéletet fogjuk hallani, a melylyel anyagilag és erkölcsileg tönkre tesznek egy embert, aki vagy exaltált bolond, tehát nem büntetést, hanem szánalmat érdemel, vagy nagy okai lehettek szembeszállni hatalmas ellenfeleivel. Legalább ezt kell következtetnünk abból a nagy titkolódzástól, a melylyel ennek az ügynek a tárgyalását körülveszik. Tegnap a vádlott tiltakozása ellenére, a melyben követelte a nyilvánosságot, mert az egyszer már megtartott tárgyalásról rosszakaratulag elferdített hírek keltek szárnyra. a bíróság kizárta a hallgatóságot s a sajtó képviselőit.

Az igazságnak nincsen szüksége bujkálásra s aki manapság, a mikor a nyilvánosság minden bírói aktus alapelvét képezi, retteg a nyilvánosság ellenőrzésétől, az már ezzel a ténykedésével szolgáltat bizonyítékot igazságának fogyatékos voltáról. Ezt meggondolhatták volna azok a nagy urak, akik tegnap törvényt ültek Kassics fölött s akkor nem adtak volna tápot a gyanunak eljárásukkal. Ha független bíróság gyanánt járhattak volna el, bizonyára másképp is cselekesznek vala, de hát nekik kötött marsrutájuk van, melyet a miniszterelnök szabott eléjük, mint ezt az elnök kijelentéséből láthatni, ki a vádlott követeléséről a miniszterelnöknek akart jelentést tenni.

Persze a „Cabinet-Justiz“ nem az igazságot, hanem a politikát szolgálja s ezért kerüli a nyilvánosságot, mert nálunk az igazság nem jár egy uton a politikával, mely egy párt hatalmát védi körömszakadtig, jog és igazság ellenére jutalmazva hivatott, üldözve és büntetve támadóit. Mit törődnek azzal ezek az urak, hogy alapjaiban rendítik meg az államot, amely

zekkel kérve az Istent, vegye el tőlem azt az ürömpoharat.

Alázatos lélekkel, szivemben a fiui szeretet szent áhítatával könyörögtem, hogy mutassa meg édes apámnak azt az ösvényt, melyre lépve visszatérhet családjához.

És te tudod, — mondá keserű mosolylyal Gábor — te tudod, hogy imáimnak mily foganatja lett! A te édes anyádba szeretett az apám; nemcsak feldúlta boldogult anyám szive világát, hanem engem is megölt, mert hisz az apám szeretőjének leánya az én mindenségem, az apám tette — elválasztott bennünket örökre. Elmondtam itt, a kőből faragott mindentudónak, hogy ezzel megölta a hitemet, megölta a lelkemet és agyonzúzta a szivemet. Megmondtam ennél a keresztnél, melyet az én édes apám állított fel, annak az Istennek, ki a világot csupa kedvtelésből teremtette, hogy nem jól ítélkezett, mert csak azért, hogy a világra jöttem, ezért a bűnömért háromszorosan büntetni nem Istenhez méltó cselekedet. Édes anyámat vette el, szegény már boldog, nem fáj többé, nem vonaglik áldott szive; e sziv vergődését láttam, ez egyik büntetés; akkor mikor már e gyenge sziv nem bírta tovább, akkor megszakadt; ezt is éreztem, ez a második büntetés; akkor aztán saját apám zúzta össze az én szivemet is, ez a harmadik.

— Hát elég? — kérdé fakó arccal a feszület felé fordulva a fiu.

éppen a jog és igazság uralmának biztosításában találja létjogosultságát. Az ő szemük előtt csak a saját uralmuk biztosítása lebeg, az állam valódi végcéljának emlegetése nekik csak idealista hóbort.

Hírek.

Pécs, 1897. október 8.

Őszi mulatság.

... Jer Ossian! ...

Jöjj te vén skót dekadens, aki kitanultad, hogy az ősznek is van poézise, aki felfedezted, hogy az esőcseppek kopogásában is van melódia, a száraz ágak is van érző idege, a jégvirágnak is van illata, a ködben is van délibábos káprázat, az őszi légynek is van bus története ...

Jöjj csak, majd én elmondom neked, hogy milyen poézise van az ősznek,

*

Négy napig szakadt a vékony, szurós eső, amely ellen nem ad védelmet semmiféle esernyő. Mintha millió szálakban szakadna a fejedre. Párázata a csontig nyirkossá tesz, bajszod a szájadba csapzik, a szivar ostorszijjává válik a zsebedben.

A közös nedvesség rászál velődre, bevonja idegszálad és taplóssá áztatja kedélyedet.

Gondolataid csirizzé olvadnak, tehát dolgozni nem tudsz.

Látogatód nem jön, az utcákon nem jár senki, csak néha robog el ablakod alatt egy kocsi, amely kíváncsiságotat felbőszíti azzal, hogy az esőfogó bőr miatt még az orra hegyét sem láthatod a benneülőnek.

Rabnak érzed magad és a rabok sajátosságos lelkületével gyerekes szórakozást keresel, akárcsak Beaufort herceg Vincennesben. Legyeket fogdosol.

Csakhamar rájössz azonban, hogy a légyvadászat nem őszi sport. Az őszi légynek ugyanis két kiemelkedő egyéni sajátossága van:

- a) szemtelen,
- b) ragadós.

Szemtelen lévén, folyton körülöttes repdes, rád tolja magát, — ragadós lévén, megragad a ruhádon, az asztalon, a hajadban és így minden cselszövény vagy utánjárás nélkül könnyen elfogható. Már pedig a vadászat csak akkor nyújt élvezetet, ha fáradsággal jár. Az

— Elég? vagy tán most jön még a java?

— kiáltá félelmetes hangon, ökölboszorított kezével megfenyegetve a kökeresztet. — Hanem, hamar lejátszottad a műsort te rossz komédiás, már nem vehetsz el tőlem semmit! Mindent elvettél már tőlem, mindent!

Gábor ismét talált könyeket és sirt; de fájdalom ezuttal nem hangos zokogásban nyilvánult; halott arcán beesett bogárszemeiből lassan peregték le a könyek, egyik a másik után, feltartóztatlanul.

— Lássá méltóságos asszonyom! nem volt elég; mert aztán a sorsok intézője még két szemem világát is elvette ... megvakultam. Jancsi, a cigány, ki testvérem jett, (halottuk, hogy apám elvette Kolompár Treszkát) vett pártfogásába. Vakságom siralmas helyzetében folyton hegedümmel babráltam és koncedálom, hogy a nagy bánat, az a mérhetlen fájdalom tett művészsze.

— Tudja grófné mi vakított meg? Azok a sok könyek, melyeket Julcsáért ontottam; szegény a Latorcába vetette magát, az édesanyja lakodalma napján.

Ez a szentpétervári goromba orvos, ez az aranyszivü ember, most egy hónapja, hogy visszaadta a szemem világát ... áldjam érte? nem tudom!

— O! pauvre Zsaborrr! — mondá a szép asszony, ki feszült figyelemmel hallgatta Hajagos Gábor életrajzát.

önként kínálkozó zsákmány értéktelen, amiért nem kell küzdened, annak nincs becsé.

*

Szelid kétségbeeséssel nézel fel az égre, de az olyan egyformán, tarkázatlanul szürke, mint egy ólomkoporsó fődele.

Egyszerre egy kocsi robog el az utcán. Persze légmentesen elzárva. Azon töröd a fejedet, hogy ki ülhetett benne. Ki jár ilyen időben? Ki járna más, mint az orvos.

Hja, az orvosok! Azok szeretik az ilyen időt: Öreg Ossian, nem voltál te doktor?

A doktornak most van a szüretje. Minden második ember köhög és minden első prüszköl.

Egy reggel azzal kelsz fel, hogy nem tudsz felkelni. Fáj az oldalad, fáj a hátad, zug a fejed. Mi bajod van? Talán csak egy kis meghűtés, ami délre el is mulnék, de a kényességéd doktort hivat.

Elpanaszolod a bajodat, az orvos elülhátul megtapogat, nyelvedet kiölteti, komoly képet csinál. Végre ünnepélyesen megszólal:

— Uram, önnek elyptroperitonaeosyinxé van a hörgjeiben.

— A legnagyobb mértékben kifejlődött apenthys-menetytroptosis. Gyönyörű eset! 74%-ban halálos.

Természetesen megijedsz a betegségéd — nevédtől. Ijedtedben igazán beteg leszel, kitör az u. n. fráz. Ekkor aztán megkezdődik a kura, amelynek a vége feltétlenül ugyanaz, t. i. egy kontó újévkor.

Ennyi és ennyi látogatás, ennyi és ennyi konzultus stb. A végít lásd Moliérenál.

Ismertem egy fiatal orvost, aki az utcán találkozott egyik barátjával. Siettek mind a ketten, de azért az orvosnak volt annyi ideje, hogy rákiáltson a barátjára.

— Hogy vagy?

— Köszönöm, jól! Felelt vissza ez és rohant tovább.

Ujévkor aztán ez a találkozás 5 frittal volt felszámítva a kontóban, mint orvosi konzultáció.

*

A kocsi odább robog, elfeleded a doktorokat, hogy még kellemetlenebb témák juszanak eszedbe.

A láthatatlan nap e közben nyugvóra hajlik, a szürke sötétséget felváltja a barna sötétség. Az eső még egyre csobog, lassankint barnaság terül el és a szomszéd házban kigyulnak a lámpások.

Egyszerre az eső suhogásán keresztül

— És monsieur Zsábor! amit ön játszik, az nincs meg? nincs hangjegyekre letéve?

— Nincs, méltóságos asszonyom; ez kedélyvilágomból tör elő, vagy ha akarja, azok a dallamok, melyek hegedümből kelnek, életrajzom megzenésítve.

— Igaz; higgye el monsieur Hajagos, hogy társulata játéka, habár kitünő, senkit sem hódít meg ... csak az ön fájdalomteli, ihlet-szerű fantáziái kötik le a hallgatóságot ... hisz tudja, ha ön következik a műsorban, — egyszerre olyan csend lesz, hogy ...

— Hogy a szivdobogást is meghallani, mondá szomoruan mosolyogva Gábor.

A szép asszony, ki merően nézte Hajagos Gábor, kinek deli alkatát emelte a fekete-bársony attilla és az arra feltűzött orosz rendjel — lassan elpirult, s ezt érezve, legyezőjével eltakarta pillanatra ideális szép arcát.

— No de most, engedelmevel megyek az emelvényre, én következem.

A grófné szalonjában, az előkelő vendégsereg zsvivaja egyszerre elnémult.

Halk, szivhezzszóló, édesen lágy hangok szűrődtek le az emelvényről, melyek vádolva, sirva lopózkodtak a hallgatóság szívébe. Erdősuhogás, tilinkóhangok, s aztán mintha egy kis falu harangja is beleszólt volna ... végre siró akkordban, mely a messzeségben halt el, végződött. Gábor hegedüje már rég nem szólt,

ringó harangszó üti meg füleimet. Mi az? Hét órát hangoznak, — itt az ősz.

Éjhomály, eső, köd, hét órai harangszó...
Jer Ossian...

Napirend 1897. október 9-én.

Naptár: szombat, október 9. — Róm. kath.: Dénes. — Prot.: Dénes. — Görög-kel. (szept. 27.) Kallistrat. — Zsidó: Sabbath Haasine. — Nap két 5 óra 56 perckor; nyugszik 5 óra 5 perckor. — Hold két 4 óra 15 perckor délután; nyugszik 4 óra 32 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg; légnyomás 752. — Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hűvös, szeles idő és keleten csapadék várható.

Színház: »Gerolsteini nagyhercegnő.«

— **(Az idő.)** Alkalmasabb tárgyat a beszédre keresve se találnának ma az emberek, mint az idő. A ki szeret szólni-szapulni — és ki ne szeretne — az most ugyancsak gyakorolhatja magát az idő legyalázásában. Hát bizony csúf egy idő is ez, a mi immár ötödnapja uralkodik felettünk. Kezdte azzal, hogy megrontotta a hét első napján a király nevenapjára tervezett ünnepeket s folytatja azóta mindig, hogy elvegye az ember kedvét az utcától s a szobában ülő haragos, duruzsoló mormotórára változtassa. Szakadt az eső, süvített a szél s nemcsak a sétatér gesztenyefáit fosztotta meg lombkoronájuktól, de még az emberek üstökét is megcibálta, lépten-nyomon a kalapjuk elragadásával fenyegetve őket. Közben pedig zúzmarát, havat hozott s tegnap este is fenn a magasabban fekvő utcákon a házak olyan fehérségben álltak, mintha hófűvés lepte volna be őket. Időjárásos munkatársunk lapunk zártakor naponkint komorabb arccal hozta meg a meteorológiai intézet sürgönyi jelentését s mig eddig sohase bizott benne, a mit jószolt, most a kérésselhetlen fátyom érzetével konstataulta, hogy bizony rossz idő lesz holnap is. És az is lett s bár ma az ég néha megtisztult egy kissé, azért még mindig kergették rajta egymást az ólmos esőt rejtő fellegek, a szél pedig úgy sikongott, mintha most szabadult volna ki a mithológiai Aeolus király szelencéjéből. S a kilitás tagadhatatlanul olyan, hogy megérjük a rossz idő nyolcadát de a hallgatóság még most is elbűvölve, a hangok hatása alatt ült mozdulatlanul.

*

Diadalut volt az, melyet Hajagos Gábor és társulata nemcsak a kontinensen, de az újvilágban is bejárt.

Dicsőség, tisztelet, bámulat, meg pénzből bőven kijutott nekik.

És Gábor?

O! az a boldogság, a szerelem mámorában uszott.

Lange grófnő, ki eszeveszetten beleszerelt a barna magyar ifjuba, azt a nagy ec-lat-ot követte el, hogy odahagyta a szentpé-tervári udvart és Gábor után futott.

Amsterdamban érte el Hajagosékat a grófné, itt aztán Gábor az asszony lábai elé borult. Hogy történhetett meg Gábor lelkével ez a nagy változás, az talány marad; elég, hogy örülten szerették egymást és az asszony követte a társulatot New-Yorkba is. Zavartalan boldogságuk két évig tartott.

Midőn ismét a németalföldre kerültek Antwerpen-ben, hová egy hétig tartó szerződésileg kötött hangverseny ciklus kötötte Gábort, bekövetkezett a nagy csapás, melyet Jancsi remegve sejtett.

Szerelmes együttlétben lelte Gábor a grófnét, ki két év óta hitese felesége volt, valami amerikai dús gazdag suhancsal, kit az az

is s még mindig a legalkalmasabb beszéd tárgy lesz az idő.

— **(Választások a jogakademián.)** Az idő előrehaladottsága folytán tegnap befejezhető nem volt közgyűlés ma folytatódott és megválasztottak, még pedig könyvtárossá: *Hainess Elemér*, helyettes könyvtárossá: *Szűts Zoltán*, bizottsági tagokká egyhangulag: *Égi Kálmán*, szavazattöbbséggel *Bolgár Béla*, *Dunst Károly*, *Nagy Pál*, *Rihmer Aladár*, *Szilassy Károly*, *Szuly Aladár* és *Tichy Ferenc*, végre bizottsági póttagok: *Elischer Tihamér* és *Németh László*.

— **(Tanítóhiány.)** Szegzárdról írják lapunknak: Már egy hónap óta foly a tanítás az iskolákban, mégis sok helyen tanítóhiány van. A tanítóhiányon tudvalevőleg a vallás- és közoktatásügyi miniszter úgy vélt segíteni, hogy megengedte az óvónők alkalmazását is a népiskolában. Ezen rendelet következtében Tolnavármegye több községében óvónőt választottak meg a tanítói állomásra, a mi semmiképp sem fogja a népoktatást emelni, mivel az óvónők nem tanulták a népiskolai módszertant és paedagógiát. Ugy kellene a tanítóhiányon segíteni, hogy törvényileg a 300 forintos minimális fizetés helyett tisztességes fizetést kellene biztosítani a tanítóknak.

— **(Pályázat.)** A tamási járásbíró-ságnál egy járásbírói állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be a szegzárdi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Az állam az inségesekekért.)** Az árvizek és a kedvezőtlen időjárás nyomában az ország legtöbb vidékén az inség következett be. Az állam minden erejével odahat, hogy e nyomort enyhítse. Ez irányban megindított segélyakciók közül megemlítjük, hogy Baranya vármegyében még ez őszszel hozzáfognak az állami műtak javításához, hogy keresetet nyújtsanak a nyomorgó földművelőknek. S ezenkívül valószínűleg engedélyezi a pénzügyminiszter az adótörvényeket is.

— **(A hivatalos kályhák.)** Még csak igen rövid ideje, hogy Petőfi nyomán konstataáltuk, hogy még nyílnak a völgyben a asszony annyira kivett a sodrából, hogy egybekelt vele a válóper végeztével, mely hihetetlen gyorsasággal tárgyalatott le.

Lassan lassan tébolyodott meg Gábor, de azért még három évig játszott társulata kebelében; de aztán már fel kellett oszlania a társulatnak, mert Gábor előadasközben is hegedűjét hóna alá csapva, elkezdett beszélni s így nem egyszer igen kínos incidensek jöttek elő.

Aztán vissza is kívánczolt, vissza a csendes rendeki faluba. Jancsi, ki a tetemes szerzett vagyonnal lelkiismeretesen gazdálkodott, házat épített, melybe Gábort is elvitte, testvérjét. Gábor aztán minden Istenáldott estén, Jancsival kiment a kőfeszülethez s ott hegedűjéből olyan hangokat csalt ki, hogy Jancsi szemeit is elborították a meghatottság könnyei. Aztán hónalá csapta hegedűjét a szegény örült és beszélgetett a kőfeszülettel:

— Julcsát vettél el, vagy Luciát? jaj! de nagy fífikus vagy! nem mondom meg? mert én már nem tudom, — mindig fáj a fejem! ha megmondod akkor még hegedülök. No! meghalt Julcsa, meghalt Lucie?

Az arra haladók nem nevettek rajta, hisz ismerték szomorú történetét annak a szegény gazdagembernek, ki a kőistennel beszélt.

Tihanyi Károly.

kerti virágok s ma már azt citáljuk Petőfiből, hogy a boldogság csakugyan barátságos meleg szobában van. Ezek a barátságos meleg szobák pedig ez időszerint a hideg első napjaiban a hivatali szobák, ahol már tegnap megkezdtek a fűtést. A szabályszerű rendes fűtési terminus Mindenszentek napja szokott lenni; — de hát a fagygyal és a hideggel szemben nem lehet a terminusokat olyan pontosan betartani és megkezdeni. Hideg van, novemberi jellegű hideg és a hol lehet, ott el is kel a hivatalos kályha melege. Az ekkép létrejött barátságos meleg szobák csakugyan kellemesek voltak s ezt a kellemességet néhol csak egy gondolat zavarja meg: az, hogy mennyivel megszaportítja ez a hamari hideg — a fűtési átalányt.

— **(Temetés.)** Tegnap délután 3 órakor ment végbe *Kopschits Mihály* temetése, a ki tagja lévén a pécsi veterán és segélyző egyesületnek, a végtisztességtételre kivonultak az egyesület tagjai zászlóval. A megboldogult 12 évig volt tagja az egyesületnek és ez idő alatt soha a legkisebb jótéteményét nem vette igénybe.

— **(Társas összejeövetel.)** A »Pécsi atletikai Club« szombaton f. hó 9-én este 8 órakor tartja a »Vadember« éttermében október havi társas estélyét, melyre a Club tagok által bevezetett vendégeket a legszivesebben látnak.

— **(A Mecsek-Egyesület)** választmánya holnap (szombaton) délután egy negyed öt órakor a városháza közgyűlési termében választmányi ülést tart a folyó ügyek elintézése végett.

— **(Katonai nevelőintézetek.)** A katonai nevelőintézeteket ezentúl a vezérkar felügyelete alá helyezik. Ezek az intézetek eddig a közös hadügyminiszterium 6. osztályának vezetésére alatt állottak; ez az ügyosztály nemcsak a növendékek tulajdonképeni nevelésére és kiképzésére, hanem az ugynevezett magasabb szakkiképzésre, a hadiiskolákra, a magasabb technikai és közigazgatási, a vivó- és tornatanfolyamokra is ügyelt; ezeket a szaktanfolyamokat kiveszik a 6. ügyosztályból és átteszik a 5. ügyosztály hatáskörébe, mely eddig csak az operatív ügyeket vezette. Ilyenformán a katonai nevelőintézetek jövőben a vezérkar felügyelete alatt fognak állani.

— **(Csalódott szerelemből.)** Mi is vinné más az emberi nem gyengébb nemét az öngyilkosságra, mint a szerelmi csalódás?! A ki szeret, a nő, boldogság annak a nyomor, bármilyen nagy is, ha vizontszerettetik. De ha a szerelemben csalódik, akkor boldogtalanság számára az élet, ha még olyan jó is különben a helyzete. Annak a fiatal, tizenhatéves leánynak, a ki ma reggel meg akart válni az élettől, szintén nem lehet oka a panasza a helyzete ellen. Szülői tehetősök; van vagyonuk annyi, hogy szép hozomány, szép örökség esik egyetlen leányukra. Mit ér azonban ez egy szerelmes leánynak, ha szerelmében megcsalódott?! Így gondolkozhatott a legújabb dráma hősnője is, a ki addig-addig búsongott szerelmi csalódása miatt, mig végre is elhatározta, hogy megöli magát. Ma reggel korábban kelt fel, mint szülei és kint a konyhában feloldott egy csomó gyutát egy nagy pohár vízben s megitta azt. Mire a szülők felkeltek, ő már ágyban

feküdt; elővette a kinlódás, a melytől aztán annyira megijedt, hogy kétségbeesve vallott be mindent és orvosi segítségért könyörgött. Az orvosi segítség meg is érkezett és pedig elég jókor; az öngyilkosjelölt leány csakhamar jobban lett és délután már túl volt minden veszélyen. S azt mondják, hogy szerelmi csatlódásából is kigyógyult s arra a meggyőződésre jutott, hogy jobb azok közé az Aszrak közé tartozni, a kik hábar szeretnek is, de nem hálnak meg!

— **(Tüzek.)** Csikós Györgyné, tamási lakosnak, a szőlőjében levő présháza ismeretlen okból kigyuladt és mire a tüzet észrevették, már le is égett. A kár 100 frtot tesz ki. — Nádasdon nagy tűz volt f. hó 2-án. *Hauk* János ottani lakos istállójában támadt a tűz és úgy az istálló, mint a mellette levő pajta leégett. A kár 300 frtot tesz ki, amely azonban megtérül, mert a leégett épületek biztosítva voltak. — Folyó hó 3-án pedig *Vencel* József, németpalkonyai lakosnak a pajtája és szénaháza lett a tűz martalékává, mely a tulajdonosnak 300 frt kárt okozott. De mert ez épületek is biztosítva voltak, a kár nagyrésztben megtérül. Mindeme tüzek keletkezési okát a vizsgálat nem tudta megállapítani.

— **(Utonállás.)** Kis Ferenc, napszámos ember, tegnap este elázva sietett haza — a zimankós időben — a Makár-utca végén levő lakására. A mint befordult az utcasarkon, szembe találta magát két ismeretlen emberrel, a kik rekedt hangon kiáltottak rá:

— Állj!

Ő meg is állt, de mikor az egyik azzal a félreismerhetetlen szándékkal kezdett el az orra előtt hadonázni, hogy az öklével fejbe csapja, ő sem volt rest, hanem ellökte az utjából és tovább akart menni. Erre mindketten neki estek és ütni-verní kezdtek mindaddig, míg ki nem szabadította magát a kezeik közül és neki nem futott a sötétnek. Az utonállók egy darabig üldözték, de aztán felhagytak az üldözéssel és odább álltak. Hogy kik voltak, nem ismerhette fel őket; s meglehet, hogy tévedésből támadtak reá, mást várván, a kit el akartak tángálni; bár az sincs kizárva, hogy csakugyan ő reá vártak. A mi akárhogy van is, a tény az, hogy az ütlegetek ő kapta meg s most feljelentése folytán keresik az ismeretlen utonállókat.

— **(Titokzatos lövés.)** Egy patacsi polgár ablakán egyik este valaki kopogtatott. A gazda gyanutlanul ment az ablakhoz és kinyitotta azt, hogy megnézzé, ki kopog rajta. Nem látott azonban senkit, hanem a helyett egyszerre csak egy lövés dördült el. A lövés neki volt szánva, de szerencsére csak a kezét sebezte meg a célttűvésztett golyó. A titokzatos lövést hogy ki küldte, ennek kipuhatolása végett most folyik a vizsgálat. Egy bizonyos csak eddig; az, hogy valaki boszúból akarta lelőni a megsebesült embert.

— **(Gyanus ebek.)** Az óta a multkori eset óta, hogy egy gyanus kutya megharapott egy kis iskolás leányt és egy gyereket, ujabban még két más gyanus eb került a gyepmesteri telepre megfigyelés végett. A gyanus állatok nem martak meg senkit, mert idejekorán zár alá tették őket s épen ez a szerencse, mert az egyiket már konstatálták is a veszettséget, a másikon pedig szintén

gyanus tünetek mutatkoztak. A gyanus ebeket a gyepmesteri telepen, hatósági rendeletből ma elpusztították, hogy végkép ártalmatlanokká tegyék őket.

— **(Buzatolvajok.)** Dőri-Patlan mellett a szentgáli-malomban *Baumgartner* Norbert, molnár magtárába eddig még ismeretlen tettesek betörtek és onnan két zsák búzát elloptak. A nyomozás folyik az ismeretlen buzatolvajok kézrekerítése végett.

— **(Egy becsületes megtaláló.)** *Peti Malcsón* József, oszrói lakos, még tavaly télen egy 40 frtos arany zsebórát talált, ezüst láncsal együtt a szlatinai vasuti állomáson. Az értékes leletről azonban nem szólt senkinek; be se jelentette a hatóságnál, hanem hallgatott vele egy darabig s aztán azon volt, hogy a talált drágaságot pénzzé tegye. Az órát eladta *Honig* Benőnek, a Csóka-csárdában, 15 frtért; a láncot pedig *Bene* Józsefnek 2 frtért. Ezzel megnyugodott s már a pénzt is régen elköltötte, mikor most kiderült róla, hogy nem viselkedett úgy, amint becsületes megtalálóhoz illik. Éppen ezért most talált dolog jogtalan elsajátításáért fogja kérdőre vonni a bíróság.

— **(Ellopott zsebóra.)** *Böde* József, töttösi lakostól *Jónás* János, szentlőrinci csavargó ellopta a zsebóráját s két forintért eladta azt *Szabó* József lakócsai lakosnak. A nyomozás folytán azonban kitudódott a turpissága, az ellopott zsebóra megkerült, a tolvaj pedig a bíróságnak feljelentetett.

— **(Koldusok a börtönben.)** Közveledvén a télidő, a várost gyakrabban keresik fel olyan kétes ekzisztenciák, kik minden foglalkozás és állandó tartózkodási hely nélkül, naplopással töltik idejüket és koldulva járnak házról-házra. A koldulás náluk persze csak ürügy és ha alkalmuk van, ellopják, ami kezük ügyébe esik. Rendőrségünk azonban már most figyelemmel kíséri őket s ennek az eredménye lett, hogy ma délelőtt két ilyen gyanus kéregetőt is bekisértek a börtönbe. Mivel illetőségi helyüket sem tudták megmondani, egyszerűen kiviszik őket a városból, hová ha visszatérnének, megint csak a börtönben találnak vendégfogadást.

— **(A néma lány kára.)** Az egerághi Telegér-malomban lakik *Huka* Anna, egy szegény, siketnéma leány, a ki a jószívű emberek alamizsnáiból tartja fenn magát. S mert sok jószívű emberre akad, még félre is bír tenni az alamizsnaként kapott fillérekből. Azonban mivel vannak rosszlelkű emberek, a szegény *Huka* Annát is kár érte s összegyűjtött pénzét, vagy hat forintot, egy szomorú napon ellopták tőle. Kárát természetesen bejelentette a csendőrségnél és a megindított nyomozás folytán kiderült, hogy a pénzt *Decsi* István, egerághi napszámos lopta el. A tolvaj betört a malomba, mikor a leány nem volt otthon és egy ládából ellopta a pénzt. Most a bíróság végez vele.

— **(Késelő gyerekek.)** Ma reggel a buzatéren két fiatal, tizenkét-tizenhároméves inasgyerek valami miatt összeszólalkozván egymással, valóságos párbajt rögzőzött a tér közepén. Először ökölrel mentek egymásnak s a kisebbik egypár kemény ütést kapván, elkeseredésben előrántotta a zsebkését és azzal rohant ellenfelére. Ha se volt azonban

rest, kést rántott ő is és a két gyerek, mint két vérszomjas kannibál, ment egymásnak. Szerencsére, egypár arra járó ember megfenyegette, hogy rendőrt hív a közeli laktanyáról s ettől való félelmükben szétváltak, mielőtt nagyobb kárt tettek volna egymásban. Mindazonáltal mindkettőnek véres volt a kése s az egyik az ujján, a másik meg a kezefején sérült meg.

— **(Elszaladt lovak.)** A kisgyűd-utcából ma reggel rémes vágatással rohant befelé a városba egy kocsival két megvadult ló. A szűk utcán a ki járt előttük, ijedten ugrott félre, így is azonban *Fejes* Pálné, málomi lakosnőt az egyik kerék a térdén surolta és ruháját összeszakgatta. Az elszaladt lovakat csak az Árpád-utcában tudták megfogni s ott adták át a gazdájuknak, a ki míg a kisgyűd-utca egyik házában járt, kocsiját kinthagyta a utcán. S a lovak valamitől megbokrosodván, ezért szaladtak el s így okozták a nagy rémületet.

— **(Az ezüst forintosok.)** *Gyenis* Lőrinc, lokai lakos tizenhárom darab ezüst forintost tartogatott otthon a szekrénye fiókjában. Ugy gyűjtögette őket egyenkint össze; de nem hiába szerencsétlen a 13-as szám, az ezüst forintosok, kevés idő múlva, hogy a számuk tizenháromra emelkedett, eltűntek a szekrényből. Eltűntek pedig úgy, hogy két kóbor cigányasszony, *Kolompár* Mari és *Kolompár* Ágnes észrevétlenül behatoltak a szobába, a hol a gazda tartogatta az ezüst forintosokat és a szekrényből kilopták azokat. A lopás után siettek zsákmányukkal odább állni, azonban még idejekorán elfogták őket, mielőtt a pénzt elrejtették volna. Így az ezüst forintosok visszakerültek gazdájukhoz, a két cigányasszony pedig a börtönben kapott szállást.

— **(Az államhivatalnokok utazási kedvezménye.)** A m. kir. államvasutak igazgatóságának javaslatára a kereskedelmi miniszter megengedte, hogy a m. kir. államvasutakon féláru menetjegy váltására jogosító arcképes évi igazolványok jelenlegi mintája helyett, a jövő 1898. évtől kezdve — öt évi használatra előkészített arcképes új igazolványokat léptessenek életbe. Amikor az 1898. évre kiállított arcképes igazolványok a következő egy-egy évre leendő érvényesítés végett az igazgatóságnál kezelés alatt állanak: előre nem látott utazásokra az igazgatóság egyszeri utazásra szóló igazolványt állíthat ki, ha az ez iránt benyújtandó bélyegtelen folyamodványon a hivatali felsőbbség igazolja, hogy az illető folyamodó évi igazolványát újabb érvényesítés végett küldte be. Az 1898. évre szóló új arcképes igazolványok az illető tisztviselők felettes hatósága által szerkesztett, az illetők arcképével és egyenkint két forint illetéssel felszerelt jegyzék alapján fognak kiállíttatni, illetve a következő 1899—1902. évekre minden előző év végén az igazolvány második és harmadik oldalán külön erre a célra előkészített rovatok megfelelő kitöltése által érvényesíttetni. A miniszter ez alkalomból is kijelentette, hogy a X. és ennél magasabb fizetési osztályba tartozó tisztviselők a rendszeresített 50 százalékos utazási kedvezményre úgy maguk, valamint családjaik részére csak abban az esetben tarthatnak igényt, ha a naptári évre szóló arcképes igazolványt maguk részére

tényleg kiállítatják és erre nézve kérelmüket legkésőbb az előző év december hónap végeig, vagy ha évközben neveztetnek ki, illetve nyugdíjaztatnak: a kinevezést, illetve nyugdíjazást követő hónap végeig beterjesztik. Ha az igényjogosult tisztviselő az arcképes évi igazolványért felettes hatósága által láttamozott kérvénnyel folyamodik, ez a kérvény ezentul bélyegmentes. Ellenben a féláru vagy kedvezményes menetjeggyel egyszeri utazásra jogosító igazolványok kiállítása iránt benyújtott kérvények — kivéven az állandó igazolvány kezelése alatt benyújtott folyamodványokat — ezentul is 50 kros bélyeggel látandók el. Az igazolványok utólagos kiállítását a miniszter jövőre nem fogja engedélyezni. Aki tehát igazolványát kellő időben ki nem váltja: a kedvezményes utazásra való jogosultságát egy év tartamára a maga személyére és családtagjaira nézve is elveszti.

— **(A javithatatlan.)** Veszedelmes szélhámost tett a budapesti rendőrség ártalmatlanná Kovács János dombóvári születésű, 27 éves ügynök személyében, a ki az 1894. év végén került ki a fegyházból, a hol különböző lopások miatt már több ízben ült. A büntetések nem javították meg, mert ez év május elején Budapesten a Bokréta-utca 20. szám alatt Otolár Antal néven ügynöki irodát nyitott s állasközvetítésekkel foglalkozott, de olyformán, hogy a lapokban közzétett hirdetései nyomán léprementektől óvadék s utánjárás költségek fejében pénzt szedett föl, állások közvetítésére pedig vajmi kevés gondja volt.

Legrosszabbul járt áldozatai közül Illés József irodaszolga, a kivel nagyon rövid idő alatt benső ismeretséget kötött, házához járt s leányának is udvarolt, sőt kezét is megkérte. A vőlegény azután evett és ivott, itt-ott pénzt is csalt ki, úgy hogy Kovács János, alias Otolár Antal vőlegényeskedése Illés Józsefnek több mint 300 forintjába került, mert a vőlegény, magával vivén egy ezüst órát s két aranygyűrűt, megszökött. A rendőrség azonban a megcsalt ember feljelentésére kinyomozta s a Tavaszmező-utca 22. szám alatt elfogta. A házkutatás alkalmával találtak nála Baróthy Kornélia és Kristályi Farkas Matild névre szóló okmányokat s egy női kabinet-képet. Nem lehetetlen, hogy ezek új áldozatai közül valók.

Órák ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órák és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Ismét darabváltozás.** Infámis, szeles idő volt odakünn, a havasesőt csapkodta a hideg, metsző szél a járókelők szemébe, de a színház nézőtere szépen megtelt volna, ha a hirdetett »Gerolsteini nagyhercegnő« operett megy. Minthogy azonban d. u. 5 órakor a társulat tenoristája ismételve rekedtséget je-

lentett s jelentését a színházi orvos bizonyítványával támogatta, a direktor nem tehetett egyebet, mint előrántotta Dóci kitűnő vigjátékát, a »Csók«-ot, amelybe az összes szereplők ugyszólván készületlenül beugrottak. A színházba érők csak a fekete tábláról tudták meg a darabváltozást és igen sokan visszavették jegyeik árát, minek következtében aztán üres nézőtér előtt folyt le a hevenyészett előadás. Kritikát tehát nem is lehet adni, s ha azt jegyezzük meg, hogy *Angyal Ilka* nagy-szerűen kimagaslott környezetéből, akár deklamálását, akár játékát tekintve, eleget tettünk tisztünknek, mert bizony a többiek bár jó-akarattal igyekeztek menteni a sikert, de nem rajtuk mult, hogy nem így történt. A rimek minden szereplőnél kiváltak a verses szövegből s Perényi ismételt rekedtségének meglesz az a következménye, hogy most meg bereked a — sugó. *Szohner Olga* a csók definícióját teljesen elejtette, egész szavaiata egy kis iskolásleány előadását tüntette föl. *Deli Lajos* a leggyengébb volt, úgy látszik, organuma nem egészen hibátlan. No de fölfüggesztjük végleges ítéletünket arra az időre, amikor készülni is fognak az előadásra. (**)

T a n ü g y.

(Az építő iparosok téli tanfolyama a budapesti m. kir. állami ipariskolában (Budapest, VIII. ker. Népszínház-utca 8. sz.) ebben az iskolai évben is november 2-án nyílik

Összebeszél a büszke örökös nő a vénlánygyal, s megígértette azzal, hogy bizonyos tervei kivételében segítségére leend. Stanton Léna nagyon jól megismerte a dérdur vénleány lelkét, aki különben sem csinált előtte titkot abból, hogy gyűlöli Madget, s szívesen ajánlkozott szövetségstársnak, hogy félretolja utjából Madgét.

HATODIK FEJEZET.

Field Duncan nyugtalanul sétált a gesztenyefa alatt, s folyton azon tépelődött, mi lehet az oka annak, hogy Madge nem jön. Izgatott és türelmetlen volt, mikor látta, hogy a nap mindinkább fölemelkedik a kék mennybolton, s ez idő alatt már legalább ötször nézte az óráját.

— No ez szép! — mormogta boszusan és a csinos sétatálcájával leütögte mérgében a virágok fejét. Elhagy a béketűrés. Kezdek ideges lenni, akárcsak egy asszony. Jó lesz, ha még egyszer elolvasom a kis Molly hugom leveleit, hogy az időt eltöltsem valahogyan, míg a kedves Madge jön.

Sóhajtott és mosolygott egyszerre, miközben az árnyékos fa alatt a fűbe telepedett. Akkor kivette zsebéből a kis levelet, melynek borítékára gyermekes szarkalábbal volt írva: Field Duncan urnak Miss Léna leveleivel. A fiatal ember nevetett, mikor ezt félhangosan elolvasta.

közölni fogom veled. Olyas valami ez, aminek te módfelett meg fogsz örülni.

Mig így beszélt, a mellényzsebéből vaskos, sárga borítékot vett elő, amelyen nyomtatott rovatok látszóttak, amiket még csak ezután kellett volna kitölteni.

Már szokása volt Madgének, hogy föltekintsen a bácsijára, de most, amint a tekinteteik találkoztak, — a földre sütötte szemét.

Madge nem volt szokva olyasmihez, hogy ártatlan szivecskéjében titkot tartson. Sokkal őszintébb volt. Már most is nagyon szerette volna megölelni a bácsiját, hogy elmondja romantikus történetét a házasságának, s megnevezze azt a fiatal embert, aki oly nagyon szerette őt.

A való életet még nagyon kevésé ismerte, s mielőtt Duncannal összehozta a végzete, nem tudott a szerelemről és a házasságról semmit sem.

Az ő hősei csak a lányos képzelődésben léteztek, s az ideál alakját a félig gyermekes, félig romantikus képzelete alkotta meg.

Oly izgató volt ez. A szép Duncant nagyon megkedvelte, de az igazi szerelmet, mely az asszonyi szivben fogamzik meg előbb-utóbb, még távolról sem ismerte.

A sárga papirlapot kérdő tekintettel szemlélte.

— Valódi urnővé akarok tenni, te kis aranyos bogaram. Most olyan helyzetben vagyok, hogy téged egy kitűnő leánynevelő intézetbe küldhetlek. Ez volt mindig a te legforróbb vágyad, amelyet teljesíteni jelenleg módomban áll.

De én — én nem akarok most már távozni innen, Georg bácsi. — Én — én már most más nézetem vagyok.

meg. A beiratás október 15-től október 30-ig tart. Vidékiek levélben is jelentkezhetnek. A beiratási díj 2 frt; a tandíj 10 frt; szertári biztosíték 2 frt. A tanfolyam négy téli félévre terjed s évenként november 2-től március végéig tart. Tanulókat felvétetnek a 15. életévet betöltött, írni, olvasni és számolni tudó közműves, kőfaragó és ácssegédek, valamint a 15. életévet betöltött, írni, olvasni és számolni tudó közműves, kőfaragó és ácsstanoncok, akik legalább egy évet töltöttek már a gyakorlatban. A beiratásnál előmutatandó irományok: 1. az illetékes közigazgatási hatóság által kiállított erkölcsi bizonyítvány; 2. a végezett isk. osztályokról szóló iskolai bizonyítványok; 3. a munkakönyv, vagy az illetékes elsőfoku iparhatóság által hitelesített munkabizonyítvány; 4. városi, községi, vagy körorvos által kiállított hivatalos orvosi bizonyítvány és himlőoltási bizonyítvány.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	» » »	8 „ 01 »
Uj.-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes » »	8 „ 23 »
Bécsből	909. sz.**)	személyv.	9 » 39 »
Broodról	1905. sz.	» » d. e.	11 » 18 „
Budapestről	1906. sz.	» „ d. u.	4 „ 10 »
Vinkovcseről	1921. sz.	vegyes » »	5 » 50 »
Budapestről	1902. sz.	gyors » este	8 » 5 »
Bécsből	8712. sz.	vegyes » »	7 „ 56 »
Broodról	1909. sz.	személy. éjjel	11 „ 02 »

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvényszék.

§ A ki le akar számolni. Még 1893-ban történt, hogy *Oszvald József*, *ujbezdnai lakos*, *Varga Péter* és *id. Cseperka József* társaságában háromrendbeli lopást követett el, *Volk Józseftől* mézet, *Peknyorics Mátyástól* és *Kispál András tanítótól* ruhaneműeket lopván el. Akkor a két társát elfogták, el is ítélték s azok már ki is töltötték régen a büntetésüket. *Oszvald* azonban megugrott és hiába körözték, nem találtak rá. Ő ezalatt lentjárt Szlavoniában s ott lopást követvén el, a *mitrovicai törvényszék* börtönében két évig be volt csukva. Hogy onnan kiszabadult, tovább kóborolt s a mult hetekben egyszer csak beállított Pécsre a vizsgálóbíróhoz e szakkal:

— Bűnös vagyok. Le akarok számolni!

Az önkényt jelentkező vádlott ellen ma tartotta meg a pécsi kir. törvényszék a végtagyalást s elítélte a fentebbi három lopásért másfélévi börtönre. Mikor kihirdették előtte az ítéletet, megfélembzte azt s ekkor a fegyveres őr kikísérte. Alig zárult azonban be megette az ajtó, ismét visszakérezkedett a bírák elé.

— Mi az? Van még talán valami leszámolni valója? kérdi tőle az elnök.

— Igenis van, kérem alázattal. Most

jut eszembe, hogy itt Pécsen ezelőtt négy évvel lopásért és sikkasztásért elítéltek. Azért is le akarok számolni.

A derék vádlott nyíltszívűsége meglepte a bírakat s előkerestetvén a régi iratokat, csakugyan meg is találták az *Oszvald József* ítéletét, melyet a Curia egyévi börtönben állapított meg jogérvényesen. Mikor az ítéletet kihirdették volna a vádlott előtt, az már akkor szökésben volt s elrendelték ugyan a körözését de bizony ha ő most elő nem rukkol vele, ki tudja, mikor került volna reá a sor, hogy azt is végrehajtsák rajta. Az elnök a jogerős harmadbirósági ítéletet nyomban meghirdette előtte és ezt a büntetését hogy megkezdje, átadta az ügyészségnek.

— Nagyon jól van. Most legalább rendben vagyunk; leszámoltam mindennel.

Hagyta helyben a derék *Oszvald József* és a kielégített önértet büszkeségével ment ki a börtönőr előtt a végtárgyalási teremből.

§ Meglopott leány. *Kubricht Etel*, falusi cselédleány, beteg lévén, bejött Pécsre, hogy itt az Irgalmasok kórházába felvéteti magát. Ruháit egy batyuba kötve, mikor reggel beérkezett a városba, a piacon találkozott *Bódi Jánosné*, szül. *Reinhardt Róza* pécsi lakosnővel, a ki ajánkozott neki, hogy addig vigyáz a ruháira, míg ő a kórházban lesz. A leány elfogadta ajánlatát; oda adta neki a ruháit, melyeknek nagy részét azonban, mikor a kórházból kijött, az asszony nem tudta előadni. Elhasználta és eladta, szóval elsikkasztotta őket s így 20 forint kárt

— Micsoda?

— Igen. Most már nem szeretnék a nevelő intézetbe menni. Inkább itthon maradok nálad.

Meadows Georg meglepetten tette el a papirlapot.

— No lám, alig egy hét előtt vörösre sirtad a szemeidet és egyre arra kértél, hogy beadjalak valami nevelőintézetbe, ahol magasabb műveltségben részesülhetsz. Én — no hát bizony nem tudom megismerni a nőket. Azt hittem mindig, hogy te nem vagy olyan, Madge, mint a többi, de most az látom, hogy bizony csak olyan vagy. Két napig sem vagy egy véleményen, De hát mi az oka, hogy ily hirtelen lemondta a kívánságodról, aranyom?

— Én — no igen, most azt nem is tudnám megmondani. Kérlek nagyon, ne is törődjél ezzel többé. Itt sokkalta boldogabb vagyok, mint azt ki tudnám szóval fejezni.

Meadows Georg meglegedetten mosolygott.

— Most már későn van minden kicsikém, mert a dolgon már nem változtathatunk. Már minden előkészület megtettem, hogy holnap reggel elutazzam veled. De most már későre jár az idő, jó lesz, ha álomra hajtod szősi fejecskéd, hogy reggelre kialudhassad magad.

Madge ijedt tekintetet vetett a bácsijára. Most történt először, hogy nem akart engedelmességni neki. Ez megingatta kissé az elhatározásában,

— Csak a te javadat tartom a szemem előtt kicsikém — mondta ő. Urnővé akarlak tenni. Neked nincs semmi vagyondod Madge, csupán a csinos arcocskád. Nagyon nehezemre fog esni, hogy téged nélkülözzelek,

de ez a kötelességem, aranyom. Most már késő, hogy e szándékról lemondjak. Ez egyszer szilárd az elhatározásom. Holnap velem kell utaznod, Madge.

A szép gyermek többé nem kísérlette meg az el-lenszegülést, hanem fölment a szobácskájába és sirva borult a hófehér ágyára.

— Istenem, istenem! — zokogta Madge. Mit tegyek? Nem tudok eltávozni anélkül, hogy Duncant ne láthassam. Sohasem hallottam még olyasmit, hogy a leányt, éppen mikor férjhez ment, iskolába küldjék. Én pedig nem merem megmondani Georg bácsinak, hogy Duncan felesége vagyok. Óh! bárha csak Duncant láthatnám.

Madge felugrott az ágyról, s a fehér függönyökkel fődött ablakhoz lépett. Kibámult a csöndes nyári éjszakába.

— Csak azt tudhatnám, hol találom Duncant — mormogta magában — bizonyára elmennék hozzá. Ő csakugyan nem engedhetné meg, hogy engem innen elküldjenek.

Sóhajtván fordult el az ablaktól és határozott hangon mondogatta magában:

— Holnap reggel, ha török, ha szakad, de Duncant látnom kell.

Azután a hófehér párnákra vetette magát a szegény gyermekasszony és az izgalomtól kimerülten, hosszú mély álomba merült, az utolsó éjen, melyen a sorsa hosszú időre megváltozott. A kis Madge nem sejtette, hogy az előző nap éjjelén, a lezajlott kerti ünnepség után, Stanton Léna fölkereste a házikójukat és sokáig tárgyalt Meadows Annával.

okozott a leánynak, ki e miatt sikkasztásért feljelentette. A pécsi kir. törvényszék a ma megtartott végtárgyaláson 3 napi fogházra ítélte Bódi Jánosnét, a ki az ítéletben megnyugodott.

§ **Borissza leányzó.** Megirtuk annak idején, hogy Keller Paula, cseléd, Butykay Ádám alezredes pincéjét feltörvén, onnan 30 üveg bort ellopott s azt megitta. A mellett özv. Grudl Lajosné Bendl Anna boltjában kontót is csinált a gazdája nevére s Hering József mészárosról pedig kölcsönt kért. Mind ezért a turpisságáért ma állt Keller Paula a pécsi kir. törvényszék előtt, a hol tettét töredelmesen beismerte s csak a bort okozta, a melyet szenvedélyesen szeret s ez vitte minden bűnre. Kapott aztán büneiért hét havi börtönt, a mely büntetésben megnyugodott.

§ **A törvény: törvény.** Özv. Borovitz Mihályné szül. Mautner Anna siklói kereskedőnő, csődbe kerülván, hamis bukás miatt elsőbb feljelentették, de mert hitelezőivel kiegyezett s azok 40 százalékot meg is nyertek követeléseikből, az eljárást ellene beszüntették. Azonban mert Borovitzné üzlete bejegyzett cég volt s a mint kitűnt, se könyveket, se üzleti mérleget nem vezetett: ezért vétkes bukás vétségéért hivatalból vád alá kellett helyezni. A ma megtartott végtárgyaláson kitűnt, hogy a vádlott nem ért se az üzleti könyvek vezetéséhez, se a mérleg készítéséhez, mert míg férje élt, addig ő be nem folyt az üzlet vezetésébe: ez alapon tehát csak 15 forint pénzbüntetésre ítélte a bíróság. Az ítéletben az elítélt megnyugodott.

§ **Megsértette a csendőröket.** Zsolnay János és Lassir Lajos csendőrösvezetők, s továbbá Peti Károly, Belovác János, Kreich Károly és Ruzsa László csendőrök panaszt emeltek becsületsértésért Miklós Lajos ozorai korcsmáros ellen, mivel midőn nála hivatalos őrszolgálatban megjelentek, „bűdös rongyos, államcsaló, zsvány” és hasonló meggyalázó szavakkal illette. A megtartott végtárgyaláson Miklós László beismerte tettét, de azzal védekezett, hogy ittas volt s így a történetekre nem emlékszik. A törvényszék 50 frt pénzbírságra ítélte.

§ **Összetépte a kötelezőt.** Szabó Mihály uzdi lakos elment Antal József adósához, hogy vele összeszámoljon. Midőn Szabó Mihály felmutatta Antal Józsefnek a kötelezvényt, ez kikapta a kezéből s azt összetépvé, a földre dobta. A szegzárdi kir. törvényszéknél Szabó Mihály okirathamisításért jelentette fel Antalt, a kit a törvényszék azonban felmentett a vád alól, mivel időközben tartozását Szabónak kamatostól együtt megfizette.

TAVIRATOK.

— **Öreg honvédek elnöke.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az országos honvédegyetek központi választmányának Péchy Tamás halálával megüresedett elnökségére Liphay Béla bárót és Csatáry Lajost, az államvasutak főorvosát emlegetik.

— **A király mondta.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A pozsonyi „Nyugat-magyarországi Hiradó” írja, hogy mikor királyunk Bellyén bemutatta a né-

met császárnak Izabella főhercegnőt, fölémelve, hogy most született legelőször fia, hozzátette: „Reményem, hogy a fiatal főherceg legelőször a magyar nyelvet fogja megtanulni.”

— **Dinamit.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Alsó-Rákoson Dániel István boltjában f. hó 4 én éjjel dinamit-robbanás házát egészen megrongálta, a szomszédos házak ablakait bezúzta és a község lakosságát álmaiból fölriasztotta. A csendőrség a tettest nyomozza.

— **A csehek oppozíciója.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Narodny Listy” írja: Dipauli német klerikális vezérférfiú ismert javaslatát a nyelvredeledek visszavonására a 80 cseh képviselőnek elleneznie kell, hadd távolittassék el a mérges daganat (értsd a német klerikálisok) a jobbpárt testéről.

— **Nagy hőség Amerikában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Észak-Amerika Cleveland tartományában a nagy forráság következtében a prairie-égések napirenden vannak. A földet mértföldekre föltúrták, hogy a lángok tovaterjedése meggátoltassék. Óriási marhacsordák odaégték. Montreálnál, Canadában, egy vonatnak lángtengeren kellett áthaladnia s az utasok csak nagy nehezen menekültek meg.

— **Salvini Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Salvini tegnap este lépett föl társulatával „Hamlet” szerepében a Vigszínházban. A közönség melegen fogadta, de a kritika nagyon megoszlik véleményeiben.

— **Székely fiuk magyar földön.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A moszvárhelyi kereskedelmi és iparkamara, mivel Székelyföldön nagyon nehezek a megélhetési viszonyok, 302 székely fiut helyezett el magyarországi városokban előkelő iparosoknál, hogy mesterséget tanuljanak.

— **Dementi.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Konstantinápolyi irányadó körökből megcáfolják a török és bolgár katonák közti híresztelt összeütközéseket a határvonalakon. Ugyszintén valótlannak mondják, mintha a porta Szófiában kifogásolta volna a bolgár erődítési építkezéseket.

— **A Reichsrathból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A bécsi parlamentben ma délelőtt az ülés előtt az osztályok rosszaló bizottságot választottak az Iro és Gregorig közt tegnap keletkezett adáz affér elbírálására. Folytatták ezután az inséges javaslat tárgyalását. Zanegger Ausztria árvizkárosultjainak sürgős segítséget kér. A lakosság meleg köszönetét tolmácsolja a felség iránt, aki az árvizveszélynél megjelent. Menger hasonló szellemenben beszél. Ezután egy órára fölfüggesztették az ülést, hogy ez alatt a megválasztott rosszaló bizottság ülésezhessen.

— **Jegyzékváltás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A spanyol kormány az Egyesült Államok jegyzékére azt feleli, hogy ha a kubai hadjáratból károsodik, úgy azt magának tulajdonítsa, mert az Észak-Amerikából jövő elemek szítják a kubai fölkelést.

— **Görög dolgok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Athénben a megbukott radikális miniszterelnöknek, Rallinak, pártja teljes züllésnek indult. A kormány pozíciója rohamosan erősödik. A diplomáciai jegyzékváltásokat tartalmazó kék-könyv közzététele által utólag Rallinak sok baklövése kisült. A kormány egyelőre nem törődik a hadikárpótlás kifizetésével; sürgősebbnek tartja a régiebb adósságok kiegyenlítését, ami megkönnyíti egy újabb államkölcsön fölvételét, ha jótálló nagyhatalom akad.

— **Pofozkodó spanyol generális.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sanchez Mira pofozkodó spanyol generális ellen megindították a bűnvádi eljárást, de őt magát szabadlábra helyezték.

Nyilt-tér.*)

Köztudomásul.

Kötelességemnek ismerem a t. c. közönséggel tudatni, hogy a mohai Ágnes-forrás nemcsak kellemes asztali víz borral vegyítve, de főleg a gyomor tulsavanyóságát és égését nemkülönbén a vese és gége fájdalmainál kitűnő gyógyszer gyanánt 16 év óta használok s annyira nélkülözhetetlen részemről, hogy nélküle alig 1—2 napig lehetek. Mindenkinek tiszta lelkiismerettel ajánlom a mohai Ágnesvizet a fentemlített bántalmaknál.

Unter-Premstetten (Stájerország), 1895. augusztus 16-án.

GALÁNTAI FEKETE GÁBOR,
világi áldozó pap, mint magánzó.

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Alsó-Ausztria, az antiarthritis és antiarthritikai vértisztító-thea feltalálójának. Vértisztító készvény és csuszál.

Kötelességemnek tartom a nyilvánosság előtt Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben legbensőbb köszönetemet nyilvánítani azon szolgálattért, melyet az ő vértisztító-theája fájdalmas készvény-szenvedésemben tett. Másokat is, kik ezen szörnyű fájdalmakban szenvednek, ezen kitűnő theára figyelmessé teszek. Nem vagyok képes azon kínzó fájdalmakat, melyeket 3 éven át minden időváltozásokor tagjaimban szenvedtem leírni, a melyekből sem orvosság, sem pedig a Bécs melletti Badenbeni kénfürdők használata által szabadulni nem tudtam. Álmatlanul hevertem éjjelen át az ágyamban, étvágyam szemlátomást fogyott, kinézésem mind rosszabbra fordult és az egész testeröm banyatlott. A fentemlített theának 4 heti használata után szenvedéseimtől nemcsak hogy megszabadultam és most sem szenvedek, habár már 6 hete theát nem iszom, hanem az egész testem állapota is javult. Meg vagyok győződve, hogy mindenki, ki hasonló szenvedésekben ezen thea használatához fordul, szintén áldani fogja ezen thea feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat.

Kitűnő tisztelettel

Butschin-Streifeld grófné,
főhadnagy neje.

Kapható: Pécsen,

Sipócz István gyógyszerész urnál.

*) Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENCZ
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.